

Č. 8094.

L é k á r n y: Podmínky, které zákon klade pro udělení koncese lékárnické, musí býti splněny v době, kdy úřad o žádosti rozhoduje; nestačí, jsou-li splněny v době podání žádosti.

(Nález ze dne 9. září 1929 č. 12.417.)

V ě c: Mg. Ph. Karel J. v Ch. proti ministerstvu veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy o lékárenskou koncesi.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Zsp v Praze, hledíc k ustanovení § 10 odst. 2 zák. č. 5/1907 ř. z., nevyhověla žádosti st-lově o koncesi ke zřízení a provozování nové veř. lékárny v Ch. s odůvodněním, že podle výsledku provedeného šetření potřeba obyvatelstva nevyžaduje, aby v Ch. byla zřízena druhá veř. lékárna. Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad odvolání st-lovo z důvodů rozhodnutí zsp-é, k nimž dodal, že ostatně i podle § 3 odst. 6 zák. č. 5/1907 ř. z. jest st-l vyloučen z dosažení oprávnění k samostatnému provozování veř. lékárny, ježto nebyl zaměstnán po více jak 3 roky v některé tuzemské veř. nebo ústavní lékárně, aniž provozuje — jsa od 1. ledna 1923 majitelem drogerie v Ch. — opět takovou odbornou činnost alespoň od jednoho roku.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí uvážil nss toto: — — — —

Uznáváje, že v době vydání nař. rozhodnutí byl vyloučen z dosažení oprávnění k samostatnému provozování veř. lékárny podle posledního odst. § 3 lékár. zák., shledává st-l nezákonnost v tom, že žal. úřad posuzuje jeho osobní způsobilost podle poměrů, jaké byly v době vydání nař. rozhodnutí, a tvrdí, že rozhodnou je doba, kdy byla žádost podána, ve kteréžto době plně vyhovoval zákonným podmínkám po stránce osobní kvalifikace.

Toto stanovisko stížnosti není správné. Úřední výrok, kterým se uděluje koncese k provozování veř. lékárny, která nespočívá na reálním právu, má povahu výroku konstitutivního, neboť právo k samostatnému provozování veř. lékárny se tímto správním aktem zakládá (§ 9 lék. zák.). Z toho plyne, že úřad může přikročiti k udělení lékárenské koncese jen tenkrát, jsou-li podmínky, jež jsou podle zák. předepsány k dosažení koncese, splněny v době, kdy o žádosti za koncesi rozhoduje.

Po osobní stránce jest předpokladem udělení lékárenské koncese, že uchazeč má osobní způsobilost k samostatnému provozování veř. lékárny, předepsanou v § 3 lék. zák. Podle posledního odstavce tohoto paragrafu nedostává se této způsobilosti žadateli, který po dobu více než 3 let nebyl činným ve veř. lékárně a nevykonával-li takovou činnost alespoň již od jednoho roku. Vzejde-li takový nedostatek osobní kvalifikace u žadatele o lékárenskou koncesi v době, kdy úřad rozhoduje o jeho žádosti, nelze mu žádanou koncesi udělit.

Jest proto postup úřadu, který posuzoval způsobilost žadatelovu podle doby, kdy o jeho žádosti rozhodoval, ve shodě se zákonem. Při tom jest lhostejno, že zmíněného nedostatku tu nebylo v době, kdy byla žádost podána.

Žal. úřad tedy právem zamítl žádost st-le o lékárenskou koncesi pro nedostatek jeho osobní způsobilosti. Je-li tomu tak, není třeba ještě zkoumati, zdali je ve shodě se zákonem i výrok žal. úřadu, že potřeba obyvatelstva nevyžaduje, aby v Ch. byla zřízena druhá veř. lékárna.

Č. 8095.

Samospráva obecní. — Řízení správní (Podk. Rus): I. Pronájem práva vybírat »stanečné«, t. j. poplatek z místa na tržišti, může se státi také bez dražby. — II. Veřejná dražba nebo veřejné řízení ofertní?

(Nález ze dne 10. září 1929 č. 16.521.)

V ě c: Antonín I. v B. proti civilní správě Podkarpatské Rusi o pronájem práva vybírat stanečné.

V ý r o k: Stížnost se odmítá jako nepřipustná.

D ů v o d y: Správní komise města Berehova usnesla se dne 3. listopadu 1926 zužítkovati právo města Berehova na vybírání stanečného na trhu na dobu šesti let od 1. ledna 1927 do 31. prosince 1932 cestou pronájmu na veř. dražbě s dodatkem, že výsledek dražby, jejímž provedením byl pověřen vládní komisař a hlavní notář, jest oznámiti správní komisi, jež si vyhrazuje právo volby vydražitele bez ohledu výšky nabízeného obnosu. Podle připojených draž. podmínek jest předmětem nájmu právo vybírat stanečné na výročních a denních trzích v obvodě města Berehova, které právo jest vymezeno rozhodnutími vydanými městem a schválenými dohlédacím úřadem. V bodě 24. podmínek jest stanoveno, že město s vydražitelem, podavším podle správní komise nejvýhodnější nabídku, uzavře nájemní smlouvu ve smyslu draž. podmínek.

Podle draž. vyhlášky vl. komisaře a správce notářského úřadu bylo uzavřené nabídky s určeným vadiem podati do 11 hodin před zahájením dražby u vlád. komisaře, s podotknutím, že do draž. podmínek lze nahlédnouti v místnostech polic. oddělení, a že výsledek dražby jest schváliti správní komisí města Berehova. Podle protokolu o dražbě, provedené dne 22. listopadu 1926, oznámil vlád. komisař, řídící dražbu, že do začátku dražby došly celkem dvě písemné nabídky, které budou otevřeny po ústní dražbě. Při ústní dražbě nabídl Samuel N. roční nájem 185.000 a 187.000 Kč. Hynek I. a spol. 186.000 a 188.000 Kč. Pak otevřeny písemné nabídky, a to Jindřicha R., jenž nabídl 222.600 Kč a st-le, jenž nabídl 245.000 Kč.

V zasedání správní komise města Berehova dne 24. listopadu 1926 oznámil vlád. komisař výsledek dražby jakož i to, že Jindřich R. odevzdal mu dne 23. listopadu uzavřenou obálku s nadpisem »konečná nabídka«, načež se správní komise usnesla vrátiti Samueli N. a Hynku I. složená vadia, ježto jejich nabídky nepřijdou vážně v úvahu, a dále vrátiti konečnou nabídku bez otevření Jindřichu R., jemuž jest oznámiti, že dá-li městu dosud nejvyšší částku nabídek, t. j. 245.000 Kč, pronajme mu město na dobu šesti let právo vybírat stanečné; uzavřítí smlouvu, kterou jest předložiti správní komisi, pověřen vládn. komisařem.